Kalvinizem kot oblika obsedenosti

1 Zdaj obstaja več kalvinističnih ali tudi psevdo-kalvinističnih držav, katerih prebivalci so, kot na primer v Švici, zelo zadovoljni s svojim blagostanjem, prav tako pa tudi deli vzhodne obale ZDA menijo, da jim gre bolje kot preostalemu svetu.
2 No, na površju je morda res videti tako, vendar če dobimo globlji vpogled v družbene strukture, potem vemo, da hudič vabi z bliščem in slavo ter nikoli ne izpolni tega, kar obljublja. Švica ni brez razloga poleg Nemčije postala tudi središče Hazarov, zato si poglejmo, kaj se v tej državi dogaja.
3 Družine so se, podobno kot v Nemčiji, ZDA ali drugih državah, držale načel, ki so jih pred približno 50-70 leti vsilili Hazari vsem državam, kar pomeni, da so bile ženske vse bolj »osvobojene« zakona kot trdne institucije. V središču naj ne bi bila več krščanska ljubezen do bližnjega, kot so jo poznali stari kristjani, temveč zasluge, pohvala in blagostanje - skratka, vse večji poudarek naj bi dobival samoljubje (sebičnost). Ker naj bi bile po tem pogledu prav ženske simbol samoljubja, naj ne bi bilo presenetljivo, da so postale zagovornice takšnih domnevno hazarskih posegov v družinski red.
4 Zlasti v višjih slojih švicarske družbe so ženske prevzele določeno samostojnost, stopile iz sence svojega zakona in gospodinjstva ter se postopoma preobrazile v emancipiranke, medtem ko so njihovi možje vse bolj poudarjali materialno plat življenja. Tako kot povsod, kjer je prišlo do napada »novih Judov«, torej Hazarov, je moški zapustil tudi Mene (Jezusa) oziroma krščanstvo, takšne družine pa naj bi skupaj držala le še moč denarja.
5 Za otroke je bila to katastrofa, saj so morali tudi oni stopiti v ozadje pred novimi načeli, zato so v ospredje vse bolj prihajali ljubosumje, zavist in vsiljivo pametovanje, pa tudi ezoterika ter popolnoma napačne in zmedene verske predstave. Nekdanji »gospodarji dežele« so padali vse globlje, dokler niso postali tako osredotočeni na denar, od katerega so pričakovali vrnitev izgubljene varnosti, da so povsem izgubili izpred oči ljubezen do bližnjega.
6 Ker pa so matere in žene zmanjšale pomen ljubezni do bližnjega, so svoje otroke vzgajale napačno, oziroma »po Luciferjevem vzoru«, jih grajale z vsevednim odnosom, prav tako pa tudi svoje može, in s tem močno rušile enotnost zakona ter družine. Hčere naj bi vzgajale po svojih predstavah; ker se enaki poli odbijajo, so takšne emancipirane hčere tudi zelo zgodaj zapuščale roditeljski dom.
7 Takšne matere so deloma postale zagrenjene, čustveno trde in svojim možem postavile meje. To pa je prineslo še drugo težavo: da so takšne matere začele tudi notranje zavračati ženskost in postajale vse bolj grobe. Če so imele lepe hčere, naj bi jih še toliko bolj skušale usmeriti v emancipacijo, da doma ne bi imele tekmic, poleg tega pa niso zaupale svojim možem. Možje so zaradi miru pristajali na to, zato so - v nasprotju s prejšnjimi stoletji - hčere zelo zgodaj odhajale od doma, medtem ko so sinove zadrževali. Najmlajši sin je tako skoraj vedno postal »mamin sinko« in

družinski ljubljenček.
8 Zlasti občutljive hčere so pogosto čutile razkol v svoji duši, ker je bila med njihovim odraščanjem občutljivo porušena enotnost njihove duše; prav tako pa tudi med sinovi. Manjkal naj bi jim ženski, materinski del, ki naj bi ga iz njih izrinili starši in običajna družbena vzgoja, zaradi česar so bili globoko nesrečni. Tudi sinovi so trpeli, ker niso mogli živeti svojega moškega dela identitete.
9 Bližina z lastno družino je bila močno porušena, zato se takšne hčere in sinovi niso več znašli v življenju. Bili so skrivaj potisnjeni v nasprotno spolno vlogo in se doživljali kot lezbijke ali homoseksualci, oziroma naj bi bili deli njihove osebnosti pod tem vplivom. Njihova vest naj bi se temu upirala, iskali naj bi pomoč, v hujših primerih pa naj bi padli v kremplje sekt ali celo naredili samomor, ker niso več našli »izgubljenega dela svoje duše«.
10 Tudi če so se pozneje vendarle vključili v družbo, naj bi bilo to le napol uspešno, saj niso mogli pravilno izpolnjevati niti svoje družinske, niti družbene vloge, njihovi otroci pa še manj. Njihova notranja razcepljenost jih je pustila nesrečne in le še povečevala zunanjo razdeljenost družbe, naroda in države, medtem ko naj bi v državo prihajali tujci z »še hujšimi simptomi«.
11 Takšni otroci plačujejo visoko ceno za to, ker so se zaradi negativnega vpliva staršev na njihovo dušo odvrnili od Mene. Vendar pa so obstajali in še vedno obstajajo pravi krščanski starši, čeprav komaj opazni, ki v tem boju za enotnost družine vztrajajo in ne naredijo »hudičeve napake«, da bi ezoteriko postavili na mesto Mene. Kdor Me zapusti, bo moral plačati visoko ceno, saj je Moje življenje pravzaprav njihovo pravo življenje, zapustiti Mene, če povem naravnost, pa naj bi pomenilo zavreči lastno življenje.
12 Amen. Amen. Amen.

Opomba: Pojasnila v oklepajih so dodana s strani prevajalca.

Življenjski namigi (Lebenswinken)